EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 14.3.2018
COM(2018) 139 final

2018/0066 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (kodifikované znění)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. V souvislosti s konceptem „Evropa občanů“ přikládá Komise značnou důležitost zjednodušení a přehlednějšímu uspořádání práva Unie, aby se stalo srozumitelnějším a přístupnějším pro občany, kteří tak mohou lépe uplatňovat jednotlivá práva, která jim právo Unie přiznává.

   Tohoto cíle nelze dosáhnout, dokud zůstanou jednotlivá ustanovení, která byla několikrát a často podstatným způsobem změněna, roztroušena jak v původním předpisu, tak v pozdějších pozměňujících aktech. Je proto nutno vynaložit značné úsilí při vyhledávání a porovnávání jednotlivých předpisů, aby bylo možno nalézt právě platná ustanovení.

   Z tohoto důvodu je rovněž kodifikace často měněné právní úpravy nutná pro zachování její srozumitelnosti a transparentnosti.

2. Komise svým rozhodnutím ze dne 1. dubna 1987[1] uložila svým útvarům, aby přistoupily ke kodifikaci jakéhokoli předpisu nejpozději po jeho desáté změně, přičemž zdůraznila, že se jedná o minimální pravidlo a jednotlivé útvary by se měly v zájmu srozumitelnosti a přehlednosti předpisů snažit kodifikovat akty, za něž nesou odpovědnost, i v kratších intervalech.

3. Závěry předsednictví Evropské rady z Edinburghu (prosinec 1992) toto potvrdily[2] a zdůraznily význam kodifikace, neboť kodifikace skýtá právní jistotu ohledně otázky, která právní norma se v určitém okamžiku použije na danou situaci.

   Kodifikace musí proběhnout v plném souladu s obvyklým postupem přijímání aktů Unie.

   Jelikož v aktech podrobených kodifikaci nemohou být prováděny žádné věcné změny, Evropský parlament, Rada a Komise se prostřednictvím interinstitucionální dohody ze dne 20. prosince 1994 dohodly na zkráceném postupu pro rychlé přijímání kodifikovaných aktů.

4. Účelem tohoto návrhu je provedení kodifikace nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni[3]. Nové nařízení nahradí různé akty, které jsou do něj začleněny[4]; zcela zachovává jejich obsah, a omezuje se tak pouze na jejich spojení a zapracování pouze takových formálních změn, které vyžaduje samotná kodifikace.

5. Tento kodifikační návrh byl vypracován na základě předchozího konsolidovaného znění nařízení (ES) č. 539/2001 a jeho následných změn vyhotoveného ve 24 úředních jazycích Úřadem pro publikace Evropské unie pomocí systému pro zpracování dat. V případech, že bylo změněno číslování článků, je vztah mezi dřívějším a novým číslováním uveden ve srovnávací tabulce uvedené v příloze IV kodifikovaného znění nařízení.

---

1 COM(87) 868 PV.
2 Viz část A přílohu 3 uvedených závěrů.
3 Zařazeno do legislativního programu pro 2017.
4 Viz příloha III tohoto návrhu.

↓ 539/2001 (přizpůsobený)

2018/0066 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (kodifikované znění)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o ⌦ fungování Evropské unie ⌫, a zejména na čl. ⌦ 77 odst. 2 písm. a) ⌫ této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské Komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[5],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

↓

(1) Nařízení Rady (ES) č. 539/2001[6] bylo několikrát podstatně změněno[7]. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by uvedené nařízení mělo být kodifikováno.

↓ 2414/2001 čl. 1 bod 1

(2) Toto nařízení zajišťuje plnou harmonizaci, pokud jde o třetí země, jejichž státní příslušníci při překračování vnějších hranic členských států podléhají vízové povinnosti, a třetí země, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni.

↓ 509/2014 bod odůvodnění 2 (přizpůsobený)

(3) Určování třetích zemí, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti nebo jsou od této povinnosti osvobozeni, by mělo být prováděno na základě uváženého hodnocením případ od případu ⌦ na základě různých kritérií ⌫. Toto hodnocení by se mělo provádět pravidelně a mohlo by vést k legislativním návrhům na změnu příloh I a II tohoto nařízení, bez ohledu na možnost učinit za určitých okolností změny

[5] Úř. věst. C […], […], s. […].

[6] Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1).

[7] Viz příloha III.

příloh týkající se konkrétní země, například v důsledku procesu uvolnění vízového režimu nebo jako konečný důsledek dočasného pozastavení ⌦ osvobozen od ⌫ vízové povinnosti.

↓ 509/2014 bod odůvodnění 3 (přizpůsobený)

(4) Složení seznamů třetích zemí obsažených v přílohách I a II by mělo být, a zůstat, v souladu s kritérii stanovenými v tomto nařízení. Položky týkající se třetích zemí, u nichž došlo s ohledem na uvedená kritéria ke změně situace, by měly být převedeny z jedné přílohy do druhé.

↓ 509/2014 bod odůvodnění 8 (přizpůsobený)

(5) Vývoj mezinárodního práva a s tím související změny postavení nebo označení některých států či subjektů by se měly odrazit v přílohách I a II.

↓ 539/2001 bod odůvodnění 6 (přizpůsobený)

(6) Protože dohoda o Evropském hospodářském prostoru zajišťuje volný pohyb státních příslušníků Islandu, Lichtenštejnska a Norska, ⌦ neměly by ⌫ tyto země ⌦ být ⌫ zahrnuty do seznamu ⌦ třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni ⌫.

↓ 453/2003 bod odůvodnění 3 (přizpůsobený)

(7) Vzhledem k tomu, že Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob umožňuje státním příslušníkům Švýcarska a členských států volný pohyb bez víz, nemělo by Švýcarsko být uváděno v ⌦ seznamu třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni ⌫.

↓ 539/2001 bod odůvodnění 7 (přizpůsobený)

(8) Aniž jsou dotčeny závazky vyplývající z mezinárodních dohod podepsaných členskými státy, a zejména Evropské dohody o zrušení vízové povinnosti pro uprchlíky, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, měla by se rozhodnutí o vízové povinnosti nebo osvobození od vízové povinnosti, pokud jde o osoby bez státní příslušnosti a osoby s přiznaným postavením uprchlíka, řídit podle třetí země, ve které tyto osoby mají pobyt a která vydala jejich cestovní doklady. Nicméně vzhledem k rozdílům ve vnitrostátních předpisech vztahujících se na osoby bez státní příslušnosti a osoby s přiznaným postavením uprchlíka ⌦ by ⌫ členské státy ⌦ měly mít možnost ⌫ rozhodnout, zda ⌦ by ⌫ tyto skupiny osob ⌦ měly být osvobozeny od ⌫ vízové povinnosti, pokud třetí země, ve které tyto osoby mají pobyt a která vydala jejich cestovní doklady, je třetí zemí, jejíž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni.

↓ 1932/2006 bod odůvodnění 7 (přizpůsobený)

(9) Na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006[8], ⌦ by mělo být stanoveno ⌫ osvobození od vízové povinnosti pro držitele povolení pro malý pohraniční styk.

↓ 1932/2006 bod odůvodnění 5 (přizpůsobený)

(10) ⌦ Pro ⌫ členské státy ⌦ by mělo být možné ⌫ stanovit některá osvobození od vízové povinnosti pro držitele určitých pasů jiných než běžných cestovních pasů.

↓ 539/2001 bod odůvodnění 8 (přizpůsobený)

(11) Ve zvláštních případech, kdy je odůvodněn zvláštní vízový režim, ⌦ by mělo být pro ⌫ členské státy ⌦ možné ⌫ osvobodit určité skupiny osob od vízové povinnosti nebo jim tuto povinnost uložit v souladu s mezinárodním veřejným právem nebo obyčejem.

↓ 1932/2006 bod odůvodnění 6 (přizpůsobený)

(12) Členské státy ⌦ by měly mít možnost ⌫ osvobodit od vízové povinnosti osoby s přiznaným postavením uprchlíka a všechny osoby bez státní příslušnosti bez ohledu na to, zda se na tyto osoby vztahuje Úmluva o právním postavení osob bez státní příslušnosti ze dne 28. září 1954, jakož i žáky účastnící se školního zájezdu, pokud osoby těchto kategorií mají bydliště v některé ze třetích zemí uvedených v ⌦ seznamu třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni ⌫.

↓ 1932/2006 bod odůvodnění 8 (přizpůsobený)

(13) Úprava osvobození od vízové povinnosti by měla plně odrážet skutečnou praxi. Některé členské státy od vízové povinnosti osvobozují státní příslušníky třetích zemí uvedených v ⌦ seznamu třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni při překračování vnějších hranic členských států ⌫, kteří jsou příslušníky ozbrojených sil a kteří cestují v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy nebo programu Partnerství pro mír. Tyto výjimky ⌦ , které ⌫ se opírají se o mezinárodní závazky, které nespadají do práva ⌦ Unie ⌫, ⌦ by ⌫ měly být z důvodů právní jistoty uvedeny ⌦ v tomto ⌫ nařízení.

[8] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva (Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 1).

↓ 1289/2013 bod odůvodnění 3

(14) Unie by měla ve svých vztazích se třetími zeměmi aktivně usilovat o úplnou vzájemnost v oblasti vízového styku, a přispět tak k větší důvěryhodnosti a soudržnosti vnější politiky Unie.

↓ 539/2001 bod odůvodnění 5, 1289/2013 bod odůvodnění 1 (přizpůsobený)

(15) Pro případ, že se některá z třetích zemí uvedených v ⌦ seznamu třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni ⌫ rozhodne zavést pro příslušníky jednoho nebo více členských států vízovou povinnost, by měl být stanoven mechanismus ⌦ Unie ⌫ , který by umožnil uplatnit zásadu vzájemnosti. Uvedený mechanismus by měl být navíc upraven tak, aby Unie mohla přijmout opatření jako projev solidarity, pokud ⌦ taková ⌫ třetí země uplatňuje vůči státním příslušníkům alespoň jednoho členského státu vízovou povinnost.

↓ 1289/2013 bod odůvodnění 2 (přizpůsobený)

(16) Poté, co je od členského státu obdrženo oznámení, že třetí země uvedená v ⌦ seznamu třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni ⌫ uplatňuje vůči jeho státním příslušníkům vízovou povinnost, by všechny členské státy měly společně reagovat, a tím dát odpověď Unie na situaci, která se dotýká Unie jako celku a vystavuje její občany odlišnému zacházení.

↓ 1289/2013 bod odůvodnění 11 (přizpůsobený)

(17) ⌦ Za účelem ⌫ zajištění ⌦ náležitého zapojení ⌫ Evropského parlamentu a Rady ⌦ do druhé fáze ⌫ uplatňování mechanismu vzájemnosti a vzhledem k obzvláště citlivé politické povaze pozastavení osvobození od vízové povinnosti pro všechny státní příslušníky třetí země uvedené v ⌦ seznamu třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni ⌫ a k horizontálním důsledkům tohoto pozastavení pro členské státy, pro země přidružené k Schengenu i pro Unii samotnou, zejména pro jejich vnější vztahy a pro celkové fungování schengenského prostoru, by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o určité prvky mechanismu vzájemnosti. Svěření takové pravomoci Komisi zohledňuje potřebu politických jednání o vízové politice Unie v schengenském prostoru. Je také odrazem potřeby zajistit dostatečnou transparentnost a právní jistotu při uplatňování mechanismu vzájemnosti na všechny státní příslušníky dotyčné třetí země, zejména prostřednictvím odpovídající dočasné změny přílohy II tohoto nařízení. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla patřičné konzultace, a to i na odborné úrovni ⌦ , a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních

předpisů[9]. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají systematicky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci. ⌫

↓ 1289/2013 bod odůvodnění 4 (přizpůsobený)

~~(18)~~ Toto nařízení by mělo stanovit mechanismus, který v mimořádné situaci, kdy je naléhavě nutné reagovat a vyřešit obtíže, jimž čelí alespoň jeden členský stát, umožní dočasně pozastavit osvobození od vízové povinnosti pro třetí zemi uvedenou v ⌦ seznamu třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni ⌫ (dále jen „mechanismus pozastavení“), s přihlédnutím k celkovému dopadu této mimořádné situace na Unii jako celek.

↓ 1289/2013 bod odůvodnění 12 (přizpůsobený)

(19) V zájmu zajištění účinného uplatňování mechanismu pozastavení a určitých ustanovení mechanismu vzájemnosti, a zejména s cílem umožnit přiměřené zohlednění všech příslušných faktorů a možných důsledků uplatňování těchto mechanismů by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o určování kategorií státních příslušníků dotyčné třetí země, kteří by měli podléhat dočasnému pozastavení osvobození od vízové povinnosti v rámci mechanismu vzájemnosti a odpovídající doby trvání tohoto pozastavení, jakož i pravomoci pro provádění mechanismu pozastavení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011[10]. Tyto prováděcí akty by měly být přijímány přezkumným postupem.

↓ 1289/2013 bod odůvodnění 7

(20) Je nezbytné předejít a zamezit zneužití v důsledku osvobození od vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty státních příslušníků třetí země v případech, kdy představují hrozbu pro veřejný pořádek a vnitřní bezpečnost dotčeného členského státu.

↓ 2017/371 bod odůvodnění 2 (přizpůsobený)

(21) Mechanismus pozastavení by měl členským státům ⌦ umožnit ⌫ oznamování okolností vedoucích k možnému pozastavení a Komisi ⌦ by měl umožnit spuštění tohoto mechanismu ⌫ z vlastního podnětu.

---

[9] Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

[10] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady mechanismu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

↓ 2017/371 bod odůvodnění 3 (přizpůsobený)

(22) Konkrétně by mělo být využívání mechanismu pozastavení usnadněno ⌦ prostřednictvím krátkých ⌫ referenčních období a lhůt, ⌦ aby byl umožněn rychlý ⌫ postup, a možné důvody pro pozastavení by měly zahrnovat snížení ⌦ míry ⌫ spolupráce v oblasti zpětného přebírání osob a podstatný nárůst rizik pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost členských států. ⌦ Uvedené ⌫ snížení ⌦ míry ⌫ spolupráce by ⌦ se mělo projevit zejména v podstatném nárůstu ⌫ míry zamítnutých žádostí o zpětné převzetí, včetně žádostí týkajících se státních příslušníků třetích zemí, kteří přešli přes dotyčnou třetí zemi, je-li taková povinnost zpětného převzetí stanovena v dohodě o zpětném přebírání osob uzavřené mezi Unií nebo členským státem a uvedenou třetí zemí. Komise by rovněž měla mít možnost mechanismus pozastavení spustit v případě, že třetí země při zpětném přebírání osob nespolupracuje, zejména v případě, kdy mezi dotyčnou třetí zemí a Unií byla uzavřena dohoda o zpětném přebírání osob.

↓ 2017/371 bod odůvodnění 4

(23) Pro účely mechanismu pozastavení se podstatným nárůstem rozumí nárůst o více než 50 %. Může se jím však rozumět i nárůst nižší, pokud to Komise v konkrétním případě oznámeném dotčeným členským státem uzná za vhodné.

↓ 2017/371 bod odůvodnění 5

(24) Pro účely mechanismu pozastavení se nízkou mírou uznávání rozumí míra uznávání žádostí o azyl ve výši přibližně 3 nebo 4 %. Může se jí však rozumět i vyšší míra uznávání, pokud to Komise v konkrétním případě oznámeném dotčeným členským státem uzná za vhodné.

↓ 2017/371 bod odůvodnění 6 (přizpůsobený)

(25) Je třeba ⌦ předejít a ⌫ zamezit veškerému zneužívání osvobození od vízové povinnosti v případech, kdy vede ke zvýšení migračního tlaku, například v důsledku nárůstu nepodložených žádostí o azyl, a rovněž kdy vede k nepodloženým žádostem o povolení k pobytu.

↓ 2017/371 bod odůvodnění 7 (přizpůsobený)

(26) Aby bylo zajištěno, že jsou i nadále plněny zvláštní požadavky, jež byly použity pro posouzení vhodnosti osvobození státních příslušníků určité třetí země od vízové povinnosti, uděleného na základě úspěšného uzavření dialogu o uvolnění vízového režimu s touto třetí zemí, měla by Komise situaci v dotyčných třetích zemích sledovat. Komise by měla věnovat zvláštní pozornost situaci lidských práv v dotčených třetích zemích.

↓ 2017/371 bod odůvodnění 8 (přizpůsobený)

(27) Komise by měla pravidelně a nejméně jednou ročně podávat zprávy Evropskému parlamentu a Radě během období sedmi let po vstupu uvolnění vízového režimu pro ⌦ konkrétní ⌫ třetí zemi v platnost ⌦ , ⌫ a poté ⌦ kdykoli ⌫ to Komise považuje za nezbytné ⌦ , ⌫ či pokud o to požádá Evropský parlament nebo Rada.

↓ 2017/371 bod odůvodnění 9

(28) Komise by měla před přijetím rozhodnutí o dočasném pozastavení osvobození státních příslušníků určité třetí země od vízové povinnosti zohlednit situaci v oblasti lidských práv v příslušné třetí zemi a možné důsledky, které by na tuto situaci pozastavení osvobození od vízové povinnosti mělo.

↓ 2017/371 bod odůvodnění 11

(29) Pozastavení osvobození od vízové povinnosti prostřednictvím prováděcího aktu by se mělo vztahovat na určité kategorie státních příslušníků dotyčné třetí země, a to odkazem na příslušné druhy cestovních dokladů a případně na další kritéria, jako jsou osoby cestující poprvé na území členských států. Prováděcí akt by měl stanovit kategorie státních příslušníků, na které by se pozastavení mělo vztahovat, s přihlédnutím ke zvláštním okolnostem oznámeným jedním nebo několika členskými státy či zjištěným Komisí a v souladu se zásadou proporcionality.

↓ 2017/371 bod odůvodnění 12 (přizpůsobený)

(30) Za účelem zajištění náležitého zapojení Evropského parlamentu a Rady do uplatňování mechanismu pozastavení, vzhledem k ⌦ politicky ⌫ citlivé povaze pozastavení osvobození od vízové povinnosti pro ⌦ všechny ⌫ státní příslušníky některé třetí země uvedené na seznamu ⌦ třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni, ⌫ a k horizontálním důsledkům tohoto pozastavení pro členské státy i pro Unii samotnou, zejména pro jejich vnější vztahy a pro celkové fungování schengenského prostoru, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o dočasné pozastavení osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky dotčených třetích zemí.

↓ 539/2001 bod odůvodnění 9 (přizpůsobený)

(31) Aby bylo zajištěno, že systém ⌦ víz ⌫ je spravován otevřeně a že dotyčné osoby jsou informovány, měly by členské státy sdělit ⌦ Komisi ⌫ a ⌦ ostatním členským státům ⌫ opatření, která ⌦ přijmou ⌫ na základě tohoto nařízení. Ze stejných důvodů by tyto ⌦ informace ⌫ měly být také zveřejněny v *Úředním věstníku* ⌦ *Evropské unie* ⌫.

↓ 539/2001 bod odůvodnění 10 (přizpůsobený)

(32) Podmínkami pro vstup na území členských států nebo pro udělení víza ⌦ by neměla být ⌫ dotčena pravidla, kterými se řídí uznávání platnosti cestovních dokladů.

↓ 539/2001 bod odůvodnění 11 (přizpůsobený)

(33) V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy ⌦ o Evropské unii ⌫ je pro zajištění řádného uplatňování ⌦ společné politiky víz ⌫ nezbytné a vhodné přijmout nařízení, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni.

↓ 1289/2013 bod odůvodnění 10 (přizpůsobený)

(34) ⌦ Tímto ⌫ nařízením by nemělo být dotčeno uplatňování mezinárodních dohod uzavřených Evropským společenstvím před vstupem nařízení ⌦ (ES) č. 539/2001 ⌫ v platnost, v důsledku nichž je nezbytné odchýlit se od ⌦ společné politiky víz ⌫, přičemž by měla být zohledněna judikatura Soudního dvora Evropské unie.

↓ 509/2014 bod odůvodnění 9

(35) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[11], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES[12].

↓ 509/2014 bod odůvodnění 10

(36) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody podepsané mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[13], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES[14].

---

11 Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

12 Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

13 Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

14 Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

↓ 509/2014 bod odůvodnění 11

(37) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[15] spadající do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU[16].

↓ 509/2014 bod odůvodnění 12

(38) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES[17], Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

↓ 509/2014 bod odůvodnění 13

(39) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES[18], Irsko se tedy nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

↓ 539/2001

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

↓ 509/2014 čl. 1 bod 1 (přizpůsobený)

Článek 1

⌦ Toto ⌫ nařízení ⌦ stanoví ⌫ třetí země, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti nebo jsou od této povinnosti osvobozeni, a to na základě hodnocení provedeného případ od případu a zaměřeného na různá kritéria týkající se mimo jiné nedovoleného přistěhovalectví, veřejného pořádku a bezpečnosti, hospodářských přínosů, především z hlediska cestovního ruchu a zahraničního obchodu, a vnějších vztahů Unie s dotčenými

[15] Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

[16] Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

[17] Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

[18] Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

třetími zeměmi, včetně zejména zvážení lidských práv a základních svobod, jakož i důsledků regionální soudržnosti a vzájemnosti.

↓ 610/2013 čl. 4 bod 2

Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se „vízem“ rozumí vízum ve smyslu v čl. 2 bodu 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009[19].

↓ 539/2001

Článek 3

1. Státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze I jsou povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum.

↓ Oprava, Úř. věst. L 29, 3.2.2007, s. 10

2. Aniž jsou dotčeny závazky vyplývající z Evropské dohody o zrušení víz pro uprchlíky, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, musí mít osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti při překračování vnějších hranic členských států vízum, pokud třetí země, ve které mají bydliště a která jim jejich cestovní doklad vydala, patří mezi země uvedené na seznamu v příloze I tohoto nařízení.

↓ 539/2001
→1 610/2013 čl. 4 bod 1

Článek 4

1. →1 Státní příslušníci třetích zemí uvedených v seznamu v příloze II jsou osvobozeni od vízové povinnosti stanovené v čl. 3 odst. 1 pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů. ←

↓ Oprava, Úř. věst. L 29, 3.2.2007, s. 10

2. Od vízové povinnosti jsou dále osvobozeni:

a) státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze I tohoto nařízení, kteří jsou držiteli povolení pro malý pohraniční styk vydaného členskými státy na základě nařízení (ES) č. 1931/2006, vykonávají-li držitelé toto právo v rámci režimu malého pohraničního styku;

b) žáci, kteří jsou státními příslušníky třetí země uvedené na seznamu v příloze I tohoto nařízení, mají bydliště v některém z členských států uplatňujících rozhodnutí

[19] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

Rady 94/795/SVV[20] a cestují v rámci školního zájezdu jako členové skupiny žáků v doprovodu učitele dotyčné školy;

c) osoby s přiznaným postavením uprchlíka, osoby bez státní příslušnosti a jiné osoby, které nemají státní příslušnost žádné země, mají bydliště v některém členském státě a jsou držiteli cestovního dokladu vydaného tímto členským státem.

↓ 539/2001 (přizpůsobený)

Článek 5

Státní příslušníci nových třetích zemí, které dříve byly částí ⌦ třetích ⌫ zemí ⌦ uvedených ⌫ na seznamech v přílohách I a II, samostatně podléhají ustanovením článků 3 a 4, dokud Rada nerozhodne jinak postupem stanoveným v odpovídajících ustanoveních Smlouvy ⌦ o fungování Evropské unie ⌫.

↓ 1289/2013 čl. 1 bod 3 písm. a)

Článek 6

1. Členský stát může stanovit výjimky z vízové povinnosti stanovené v článku 3 nebo z osvobození od vízové povinnosti stanoveného v článku 4, pokud jde o:

a) držitele diplomatických pasů, služebních/úředních pasů nebo zvláštních pasů;

b) členy civilních leteckých a námořních posádek při plnění jejich pracovních povinností;

c) členy civilních námořních posádek, kteří vystupují na břeh a jsou držiteli průkazu totožnosti námořníka vydaného v souladu s úmluvami Mezinárodní organizace práce č. 108 ze dne 13. května 1958 nebo č. 185 ze dne 16. června 2003 nebo v souladu s Úmluvou Mezinárodní námořní organizace o usnadnění mezinárodní námořní dopravy ze dne 9. dubna 1965;

d) posádky a členy nouzových nebo záchranných misí v případě pohromy nebo nehody;

e) členy civilních posádek lodí plavících se v mezinárodních vnitrozemských vodách;

f) držitele cestovních dokladů vydaných mezinárodními mezivládními organizacemi, jejichž členem je alespoň jeden členský stát, nebo jinými subjekty, které dotčené členské státy uznaly za subjekty mezinárodního práva, zaměstnancům těchto organizací nebo subjektů.

---

[20] Rozhodnutí Rady 94/795/SVV ze dne 30. listopadu 1994 o společné akci přijaté Radou na základě čl. K.3 odst. 2 písm. b) Smlouvy o Evropské unii týkající se možností cestování žáků ze třetích zemí s bydlištěm v některém členském státě (Úř. věst. L 327, 19.12.1994, s. 1).

↓ Oprava, Úř. věst. L 29, 3.2.2007, s. 10

2. Členský stát může od vízové povinnosti osvobodit:

a) žáky, kteří mají státní příslušnost třetí země uvedené v příloze I, mají bydliště ve třetí zemi uvedené v příloze II nebo ve Švýcarsku a Lichtenštejnsku a cestují v rámci školního zájezdu jako členové skupiny žáků v doprovodu učitele dotyčné školy;

b) osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti, pokud třetí země, ve kterých mají bydliště a které jim vydaly jejich cestovní doklady, patří mezi třetí země uvedené v příloze II;

c) příslušníky ozbrojených sil, kteří cestují v rámci NATO nebo programu Partnerství pro mír, a držitele dokladů o totožnosti a cestovního příkazu, jež jsou stanoveny Úmluvou mezi účastníky Organizace Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil ze dne 19. června 1951;

↓ 1289/2013 čl. 1 bod 3 písm. b)

d) aniž jsou dotčeny požadavky vyplývající z Evropské dohody o zrušení víz pro uprchlíky, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti a jiné osoby, které nemají žádnou státní příslušnost a pobývají ve Spojeném království nebo v Irsku a jsou držiteli cestovního dokladu vydaného Spojeným královstvím nebo Irskem a uznaného dotčeným členským státem.

↓ 539/2001 (přizpůsobený)

3. Členský stát může učinit výjimky z osvobození od vízové povinnosti ⌦ uvedené ⌫ v článku 4, pokud jde o osoby, které vykonávají během svého pobytu výdělečnou činnost.

↓ 1289/2013 čl. 1 bod 1 písm. a) (přizpůsobený)

Článek 7

Uplatňuje-li třetí země uvedená v příloze II vízovou povinnost na státní příslušníky alespoň jednoho členského státu, použijí se tato ustanovení:

a) do 30 dnů od zavedení vízové povinnosti třetí zemí dotčený členský stát tuto skutečnost písemně oznámí Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Toto oznámení:

i) uvede datum zavedení vízové povinnosti a druhy dotčených cestovních dokladů a víz;

ii) obsahuje podrobné vysvětlení předběžných opatření, která dotčený členský stát přijal za účelem zajištění bezvízového styku s danou třetí zemí, a dále veškeré důležité informace.

Komise informaci o tomto oznámení bezodkladně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*, včetně informace o dni zavedení vízové povinnosti a druzích dotčených cestovních dokladů a víz.

Pokud se třetí země rozhodne zrušit vízovou povinnost před uplynutím lhůty uvedené v prvním pododstavci tohoto písmene, uvedené oznámení se neučiní nebo se zruší a informace se nezveřejní;

b) Komise neprodleně po dni zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a po konzultaci s dotčeným členským státem podnikne kroky u orgánů dotyčné třetí země, zejména v politické, hospodářské a obchodní oblasti, s cílem obnovit nebo zavést bezvízový styk a o těchto krocích bezodkladně informuje Evropský parlament a Radu;

c) pokud do 90 dní ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a přes veškeré kroky podniknuté v souladu s písmenem b) třetí země vízovou povinnost nezruší, může dotčený členský stát požádat Komisi, aby pozastavila osvobození od vízové povinnosti pro určité kategorie státních příslušníků této třetí země. Pokud členský stát tuto žádost podá, informuje o ní Evropský parlament a Radu;

d) Komise při zvažování dalších kroků podle písmene e), f) nebo h) zohlední výsledek opatření přijatých dotčeným členským státem za účelem zajištění bezvízového styku s dotyčnou třetí zemí, kroky podniknuté v souladu s písmenem b) a dopad pozastavení osvobození od vízové povinnosti na vnější vztahy Unie a jejích členských států s danou třetí zemí;

e) pokud dotyčná třetí země vízovou povinnost nezruší, Komise nejpozději ⌦ do šesti ⌫ měsíců ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a poté v intervalech nepřekračujících šest měsíců v rámci celkového období, které nesmí překročit den, kdy akt v přenesené pravomoci uvedený v písmenu f) ⌦ vstoupí v platnost ⌫ nebo kdy je proti němu vyslovena námitka:

   i) přijme na žádost dotčeného členského státu nebo z vlastního podnětu prováděcí akt, kterým se dočasně pozastaví osvobození určitých kategorií státních příslušníků dotyčné třetí země od vízové povinnosti na dobu nejvýše šesti měsíců. Tento prováděcí akt stanoví ⌦ do ⌫ 90 dnů od svého vstupu v platnost den, od něhož pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabude účinku, přičemž se zohlední zdroje, které mají k dispozici konzuláty členských států. Při přijímání následných prováděcích aktů může Komise dobu tohoto pozastavení prodloužit o další období nepřekračující šest měsíců a může upravit kategorie státních příslušníků dané třetí země, na něž se pozastavení osvobození od vízové povinnosti vztahuje.

      Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2. Aniž je dotčeno uplatňování článku 6, jsou během doby trvání pozastavení všechny kategorie státních příslušníků třetí země uvedené v prováděcím aktu povinny mít při překračování vnějších hranic členských států vízum; nebo

   ii) předloží výboru uvedenému v čl. 11 odst. 1 zprávu obsahující posouzení situace a uvádějící důvody, proč se rozhodla nepozastavit osvobození od vízové povinnosti, a informuje o tom Evropský parlament a Radu.

      Všechny významné faktory, jako jsou ty, které jsou uvedeny v písmenu d), se v uvedené zprávě zohlední. Evropský parlament a Rada mohou na základě této zprávy vést politickou diskusi;

f) pokud do 24 měsíců ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce dotyčná třetí země vízovou povinnost nezruší, Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10, kterým se dočasně pozastaví ⌦ osvobození od vízové povinnosti ⌫ pro státní příslušníky uvedené třetí země na dobu 12 měsíců. Tento akt v přenesené pravomoci stanoví ⌦ do ⌫ 90 dnů od svého vstupu v platnost den, od něhož pozastavení ⌦ osvobození od vízové povinnosti ⌫ nabude účinku, přičemž se zohlední zdroje, které mají k dispozici konzuláty členských států, a pozmění odpovídajícím způsobem přílohu II. Tato změna se provede tak, že se k názvu dané třetí země připojí poznámka pod čarou uvádějící, že osvobození od vízové povinnosti týkající se této třetí země je pozastaveno, a upřesňující dobu trvání tohoto pozastavení.

Dnem, kdy pozastavení ⌦ osvobození od vízové povinnosti ⌫ pro státní příslušníky dotyčné třetí země nabude účinku, nebo kdy je vyslovena námitka proti aktu v přenesené pravomoci podle čl. 10 odst. 5, končí platnost jakéhokoliv prováděcího aktu přijatého podle písmene e), který se této třetí země týká.

Pokud Komise předloží legislativní návrh v souladu s písmenem h), prodlužuje se doba pozastavení ⌦ osvobození od vízové povinnosti ⌫ uvedená v prvním pododstavci tohoto písmene o dalších šest měsíců. Poznámka pod čarou uvedená ve zmíněném pododstavci se odpovídajícím způsobem pozmění.

Aniž je dotčeno uplatňování článku 6, jsou během období tohoto pozastavení státní příslušníci třetí země, na niž se akt v přenesené pravomoci vztahuje, povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum;

g) jakékoli následné oznámení učiněné dalším členským státem podle písmene a), týkající se stejné třetí země během období uplatňování opatření přijatých podle písmene e) nebo f) s ohledem na tuto třetí zemi se zahrne do probíhajících postupů, aniž by byly prodlouženy lhůty nebo doby stanovené v uvedených písmenech;

h) pokud dotyčná třetí země nezruší vízovou povinnost do šesti měsíců ode dne, kdy akt v přenesené pravomoci podle písmene f) vstoupil v platnost, může Komise předložit legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na danou třetí zemi z přílohy II do přílohy I;

i) postupy podle písmen e), f) a h) není dotčeno právo Komise, aby kdykoliv předložila legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na danou třetí zemi z přílohy II do přílohy I;

j) pokud daná třetí země vízovou povinnost zruší, dotčený členský stát tuto skutečnost okamžitě oznámí Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. Toto oznámení Komise neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Platnost jakéhokoliv prováděcího aktu nebo aktu v přenesené pravomoci přijatých podle písmene e) nebo f) a týkajících se dané třetí země končí sedm dní po zveřejnění podle prvního pododstavce tohoto písmene. Pokud daná třetí země zavedla vízovou povinnost pro státní příslušníky dvou nebo více členských států, končí platnost prováděcího aktu nebo aktu v přenesené pravomoci týkajících se této třetí země sedm dní po zveřejnění oznámení týkajícího se posledního členského státu, jehož státní příslušníci podléhali vízové povinnosti ze strany uvedené třetí země. Poznámka pod čarou uvedená v písm. f) prvním pododstavci se vymaže po skončení platnosti dotyčného aktu v přenesené pravomoci. Informace o tomto skončení platnosti Komise neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Pokud daná třetí země vízovou povinnost zruší a dotčený členský stát tuto skutečnost neoznámí v souladu s prvním pododstavcem tohoto písmene, Komise z vlastního podnětu neprodleně přistoupí ke zveřejnění podle uvedeného pododstavce a použije se druhý pododstavec tohoto písmene.

↓ 2017/371 čl. 1 bod 1 (přizpůsobený)

Článek 8

1. Odchylně od čl. 4 se osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky určité třetí země uvedené v příloze II na základě relevantních a objektivních údajů v souladu s tímto článkem dočasně pozastaví.

2. Členský stát může učinit oznámení Komisi, pokud se během dvouměsíčního období potýká, ve srovnání se stejným obdobím předchozího roku či obdobím posledních dvou měsíců před zavedením osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky určité třetí země uvedené v příloze II, s jednou či více z následujících okolností:

a) s podstatným nárůstem počtu státních příslušníků uvedené třetí země, jimž byl zamítnut vstup nebo o nichž se zjistí, že na území členského státu pobývají neoprávněně;

b) s podstatným nárůstem počtu žádostí o azyl podaných státními příslušníky uvedené třetí země s nízkou mírou uznávání;

c) se snížením ⌦ míry ⌫ spolupráce s touto třetí zemí v oblasti zpětného přebírání osob, doloženým odpovídajícími údaji, zejména s podstatným nárůstem míry zamítnutých žádostí o zpětné převzetí podaných členským státem uvedené třetí zemi ohledně jejích státních příslušníků, nebo je-li taková povinnost stanovena v dohodě o zpětném přebírání osob uzavřené mezi Unií nebo ⌦ uvedeným ⌫ členským státem a uvedenou třetí zemí, ohledně státních příslušníků třetích zemí, kteří přešli přes danou třetí zemi;

d) s nárůstem rizik nebo bezprostředním ohrožením veřejného pořádku nebo vnitřní bezpečnosti členských států, zejména s podstatným nárůstem závažných trestných činů ⌦ spojených ⌫ se státními příslušníky dotyčné třetí země, doloženým objektivními, konkrétními a relevantními informacemi a údaji poskytnutými příslušnými orgány.

Oznámení uvedené v prvním pododstavci musí uvádět důvody, na nichž se zakládá, a zahrnovat příslušné údaje a statistiky, jakož i podrobné vysvětlení předběžných opatření, která dotyčný členský stát přijal k nápravě situace. Dotčený členský stát může ve svém oznámení uvést kategorie státních příslušníků dotyčné třetí země, na něž se má vztahovat prováděcí akt podle odst. 6 písm. a), a uvede pro to podrobné důvody. Komise o tomto oznámení neprodleně uvědomí Evropský parlament a Radu.

3. Jestliže má Komise při zohlednění příslušných údajů, zpráv a statistik k dispozici konkrétní a spolehlivé informace o ⌦ tom, že v jednom nebo více členských státech nastaly okolnosti uvedené ⌫ v odst. 2 písm. a), b), c) nebo d), nebo o tom, že daná třetí země nespolupracuje při zpětném přebírání osob, zejména v případě, kdy mezi uvedenou třetí zemí a Unií byla uzavřena dohoda o zpětném přebírání osob, ⌦ uvědomí Komise neprodleně Evropský parlament a Radu o své analýze a použije se odstavec 6 ⌫.

⌦ Pro účely prvního pododstavce, nedostatek spolupráce při zpětném přebírání osob může spočívat ⌫ například ⌦ v tom ⌫ , že tato třetí země:

– zamítá žádosti o zpětné převzetí osob nebo je nevyřizuje včas;

– nevydává včas cestovní doklady pro účely návratu ve lhůtách stanovených v dohodě o zpětném přebírání osob nebo ⌦ odmítá uznat ⌫ evropské cestovní doklady vydané po uplynutí lhůt stanovených v dohodě o zpětném přebírání osob, nebo

– vypověděla dohodu o zpětném přebírání osob nebo přerušila její uplatňování.

4. Komise sleduje soustavné plnění zvláštních požadavků, které jsou založeny na článku 1 a byly použity k posouzení toho, zda je vhodné uvolnit vízový režim, třetí zemí, jejíž státní příslušníci byli na základě úspěšného uzavření dialogu o uvolnění vízového režimu mezi Unií a uvedenou třetí zemí osvobozeni od vízové povinnosti, pokud cestují na území členských států.

Kromě toho Komise pravidelně a nejméně jednou ročně podává zprávu Evropskému parlamentu a Radě během období sedmi let po vstupu uvolnění vízového režimu pro uvedenou třetí zemi v platnost ⌦ , ⌫ a poté ⌦ jakmile ⌫ to Komise považuje za nezbytné ⌦ , ⌫ či pokud o to požádá Evropský parlament nebo Rada. Zpráva se zaměří na třetí země, o nichž se Komise na základě konkrétních a spolehlivých informací domnívá, že již neplní určité požadavky.

Pokud ze zprávy Komise vyplyne, že ve vztahu k určité třetí zemi již není splněn jeden nebo více zvláštních požadavků, použije se odstavec 6.

5. Komise posoudí veškerá oznámení podle odstavce 2, přičemž zohlední:

a) zda nastala některá ⌦ z okolností uvedených ⌫ v odstavci 2;

b) počet členských států zasažených některou ⌦ z okolností uvedených ⌫ v odstavci 2;

c) celkový dopad okolností uvedených v odstavci 2 na situaci v oblasti migrace v Unii, jak vyplývá z údajů poskytnutých členskými státy nebo z údajů, které má Komise k dispozici;

d) zprávy vypracované Evropskou pohraniční a pobřežní stráží, Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu či Evropským policejním úřadem (Europol) nebo jakýmkoli jiným orgánem, institucí či jiným subjektem Unie nebo mezinárodní organizací s pravomocí v otázkách, na které se vztahuje toto nařízení, jestliže to okolnosti konkrétního případu vyžadují;

e) ⌦ informace ⌫, které dotčený členský stát případně poskytl ve svém oznámení v souvislosti s možnými opatřeními podle odst. ~~4~~6 písm. a);

f) celkovou otázku veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti v konzultaci s dotčeným členským státem.

O výsledcích svého posouzení uvědomí Komise Evropský parlament a Radu.

6. Pokud na základě analýzy uvedené v odstavci 3, zprávy uvedené v odstavci 4 nebo posouzení uvedeného v odstavci 5 a s ohledem na dopad, který by pozastavení osvobození od vízové povinnosti mělo na vnější vztahy Unie a jejích členských států s dotyčnou třetí zemí, a v úzké spolupráci s touto třetí zemí v zájmu nalezení alternativního dlouhodobého řešení Komise rozhodne, že je třeba přijmout opatření, nebo pokud prostá většina členských států oznámila Komisi existenci okolností uvedených v odst. 2 písm. a), b), c) či d), použijí se tato ustanovení:

a) Komise přijme prováděcí akt, jímž se dočasně pozastaví osvobození státních příslušníků dotyčné třetí země od vízové povinnosti na dobu devíti měsíců. Pozastavení se bude vztahovat na určité kategorie státních příslušníků dotyčné třetí země vymezené odkazem na příslušné druhy cestovních dokladů a případně další kritéria. Při určování, na které kategorie se má pozastavení vztahovat, Komise na základě dostupných informací zahrne kategorie, jež jsou dostatečně ⌦ široké ⌫, aby mohly v daných konkrétních případech účinně přispívat k ⌦ nápravě ⌫ okolností uvedených v odstavcích 2, 3 a 4, při dodržení zásady proporcionality. Komise přijme prováděcí akt ve lhůtě jednoho měsíce od:

   i) obdržení oznámení podle odstavce 2;

   ii) okamžiku, kdy obdrží informace uvedené v odstavci 3;

   iii) předložení zprávy uvedené v odstavci 4, nebo

   iv) obdržení oznámení prosté většiny členských států o existenci okolností uvedených v odst. 2 písm. a), b), c) nebo d).

   Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2. Stanoví se v něm den, ke kterému má pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabýt účinku.

   Během doby trvání pozastavení naváže Komise s dotyčnou třetí zemí posílený dialog za účelem nápravy dotyčných okolností.

b) Pokud okolnosti uvedené v odstavcích 2, 3 a 4 přetrvávají, přijme Komise nejpozději dva měsíce před uplynutím devítiměsíční lhůty uvedené v písmenu a) tohoto odstavce akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10, kterým se dočasně pozastaví uplatňování přílohy II na období osmnácti měsíců pro všechny státní příslušníky dotčené třetí země. Akt v přenesené pravomoci nabude účinku dnem uplynutí doby platnosti prováděcího aktu uvedeného v písmenu a) tohoto odstavce a změní odpovídajícím způsobem přílohu II. Tato změna se provede tak, že se k názvu dané třetí země připojí poznámka pod čarou uvádějící, že osvobození od vízové povinnosti týkající se této třetí země je pozastaveno, a upřesňující dobu trvání tohoto pozastavení.

Pokud Komise předloží legislativní návrh podle odstavce ~~5~~7, prodlouží se ⌦ doba trvání ⌫ pozastavení ⌦ osvobození od vízové povinnosti ⌫ podle aktu v přenesené pravomoci o šest měsíců. Poznámka pod čarou se odpovídajícím způsobem upraví.

Aniž je dotčeno uplatňování článku 6, jsou během doby ⌦ trvání ⌫ pozastavení státní příslušníci dotčené třetí země povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum.

Členský stát, jenž v souladu s článkem 6 zavede nové výjimky z vízové ⌦ povinnosti ⌫ pro určitou kategorii státních příslušníků třetí země, které se týká akt, jímž se pozastavuje osvobození od vízové povinnosti, sdělí tato opatření v souladu s článkem 12.

7. Před koncem doby platnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého podle odst. 6 písm. b) předloží Komise zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Ke zprávě může být připojen legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na dotčenou třetí zemi z přílohy II do přílohy I.

8. Jestliže Komise předložila legislativní návrh podle odstavce 7, může prodloužit platnost prováděcího aktu přijatého podle odstavce 6 nejvýše o dvanáct měsíců. Rozhodnutí o prodloužení platnosti prováděcího aktu se přijímá přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.

↓ 2017/371 čl. 1 bod 2 (přizpůsobený)

Článek 9

1. Do 10. ledna 2018 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které posoudí účinnost mechanismu vzájemnosti stanoveného v článku 7, a v případě potřeby předloží legislativní návrh na změnu tohoto nařízení. Evropský parlament a Rada o tomto návrhu rozhodují řádným legislativním postupem.

↓ 2017/371 čl. 1 bod 3

2. Do 29. března 2021 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které posoudí účinnost mechanismu pozastavení stanoveného v článku 8, a v případě potřeby předloží legislativní návrh na změnu tohoto nařízení. Evropský parlament a Rada o tomto návrhu rozhodnou řádným legislativním postupem.

↓ 2017/371 čl. 1 bod 4 (přizpůsobený)

Článek 10

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 7 písm. f) je svěřena Komisi na dobu pěti let od 9. ledna 2014. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 6 písm. b) je svěřena Komisi na dobu pěti let od 28. března 2017. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

4. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 písm. f) a v čl. 8 odst. 6 písm. b) kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění

v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

5. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

6. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

7. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 písm. f) vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě čtyř měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

8. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 8 odst. 6 písm. b) vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví.

↓ 1289/2013 čl. 1 bod 4

Článek 11

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

↓ 539/2001 (přizpůsobený)

Článek 12

1. Členské státy sdělí ostatním členským státům a Komisi opatření, která přijaly na základě článku 6 do pěti pracovních dnů ⌦ od přijetí těchto opatření ⌫.

2. Komise zveřejní v *Úředním věstníku* ⌦ *Evropské unie* ⌫ pro informaci opatření sdělená na základě odstavce 1.

Článek 13

Tímto nařízením není dotčena pravomoc členských států v oblasti uznávání států a územních jednotek a cestovních pasů, cestovních dokladů a dokladů totožnosti vydávaných jejich orgány.

Článek 14

↓

Nařízení (ES) č. 539/2001 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

↓ 2414/2001 čl. 1 bod 3 (přizpůsobený)

Článek 15

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku* ⌦ *Evropské unie* ⌫.

↓ 539/2001 (přizpůsobený)

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se ⌦ Smlouvami ⌫.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*